

kommer mig for det første, at Vædringsforlaget burde have været stillet saaledes, at det passede alene til det foreliggende Lovforslag; det er imidlertid tillige affasset efter Lovforslag, der endnu ikke have passeret 2den Behandling. Dette har ikke blot en formel, men ogsaa en reel Betydning, idet, Laanebestemmelserne paa et enkelt Punkt ere forskellig affattede henholdsvis for de Laan, der behøves ifølge denne Lov, og de Laan, der behøves til Udførelse af Loven om Anlæg af Statsbaner. Forfælleren er nemlig den, at i det foreliggende Lovforslag er der kun bestemt, at disse Laan skulle være uopsigelige fra Kreditors Side, hvoraf følger, at naar der ikke er bestemt Uopsigelighed for Debitor, saa ere de opsigelige fra Debitors Side, hvorimod der i de andre Love er bestemt, at Laanene ere uopsigelige fra Kreditors Side, men at de fra 1ste December 1910 kunne opsiges fra Debitors Side, altsaa fra Statens Side. Dette er Forfælleren ved Affættelsen af Laaneparagraferne i disse to forskellige Love. Det ærede Medlem stiller imidlertid sit Vædringsforslag her om at forandre Laanebestemmelsen for begge Loves Vedkommende, og det tror jeg er i alt Fald kun lidet hensigtsmæssigt. Grunden til, at der ikke for det nu foreliggende Lovforslags Vedkommende er foreslaaet nogen bestemt Frist, fra hvilken Opsigelse kan finde Sted fra Statens Side, er selvfølgelig den, at man slet ikke ved noget om til hvilken Tid og med hvilken Beløb disse Laan ville blive optagne. Bliver Lovforslaget vedtaget, saa kunne disse Koncessioner til Anlæg af private Baner med Tilskud fra Statens Side af Halvdelen af Anlægssummen gives lige til det Herrens Aar 1904, og altsaa Betalingen kan løbe endog nogle Aar efter, at Koncession er givet; saa lang Tid kan der hengaa, inden Laanene blive optagne. Det er altsaa ganske overordentlig vanskeligt at ville fastsætte allerede her i Loven en Tid, fra hvilken Staten vil kunne opsigte disse Laan. Det er Grunden, hvorfor der her kun findes den Bestemmelse, at Laanene ere uopsigelige fra Kreditors Side, men at der ikke er nogen Indskrænkning for Debitors Opsigelsesfrist. Det, som er det visse, er, at dersom de andre Love blive vedtagne, saa vil der blive optaget betydelige Statslaan i den nærmeste Tid, og for disse Laans Vedkommende anser jeg det for at være en meget rigtig og næsten nødvendig Bestemmelse, at der er en vis Tid fastsat, inden hvilken Staten ikke kan opsigte Laanene. Det vil jo i høj Grad forringe Konkurrencen om at købe Obligationer af dette Laan, dersom der ikke i dem

er fastsat en Tid, i hvilken Raaberne kunne være visse paa, at Laanet ikke bliver oplagt. Med andre Ord, den Bestemmelse, som findes i Loven om Bygning af Statsbaner, den Bestemmelse, at Laanene først kunne opsiges fra 1910, vil i høj Grad styrke Kursen, til hvilken vi kunne effektivere Laanene. Naar det ærede Medlem altsaa nu foreslaar for alle Laans Vedkommende — ogsaa for Laanet til Bygning af Statsbaner — at de alle skulle kunne opsiges fra Statstasiens Side med 3 Maaneders Varjel, saa er det en Bestemmelse, som jeg vilde anse for at være ganske overordentlig uheldig af Hensyn til Kursen, som man kan affætte Obligationerne til. Dertil kommer endvidere, at medens det jo staar frit efter Forlaget, som det foreligger, at udstede enten $3\frac{1}{2}$ pCt.s eller 4 pCt.s rentebærende Obligationer, saa er det ligefrem givet, at en Bestemmelse som denne, at Laanene kunne opsiges straks med 3 Maaneders Varjel, vil være det samme som at afstære Finansministeren fra at opnaa en eneste pCt. over pari; det er jo nemlig givet, at ingen betaler 4 pCt.s Obligationer over pari, naar de kunne opsiges til Indløsning til pari med 3 Maaneders Varjel. Den Sag tror jeg ikke behøver nogen nærmere Forklaring. Jeg maa altsaa anse Bestemmelsen, som den er affattet i Vædringsforlaget, og særlig af Hensyn til — hvad der her har den største Interesse — Laanene til Bygning af Statsbaner, for at være overordentlig uheldig og maa meget bestemt fraraade den. Naar der i det tillige, foruden det af mig nævnte, er foreslaaet, at der skulde betales en Amortisation paa $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret af disse Laan, saa ville ærede Medlemmer jo vide, at jeg er meget langt fra at være en Modstander af Amortisation af Statsgæld, idet jeg ved to Lejligheder udtrykkelig har foreslaaet en saadan Amortisation. Den første Lejlighed var ved Købet af de sjællandske Baner, hvor jeg foreslog en Amortisation i Løbet af saa og saa mange Aar, en Amortisation, der vedbliver indtil Aaret 1900, og i Henhold til hvilken vi betale saadant noget som 1,400,000 Kr. om Aaret. Det vil dernæst erindres, at ved Konverteringen af Statsgælden foreslog jeg, og det blev ogsaa vedtaget, at det, som vi kalde den amortizable Del af den ny Statsgæld, hvormed den gamle Statsgæld blev indløst, skulde fra Aaret 1900 amortiseres med $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. om Aaret. Jeg har altsaa sørget for, at vi fra den Tid, de sjællandske Baner bleve købt, og vedvarende indtil omtrent Aar 1940 ville have at betale et ret skæffelig